

[Agerschou]

Jeg er enig med socialministeren i, at han og jeg ikke kan blive enige om dette lovforslag. Forskellen er, at socialministeren vil beskytte de velbærgede, mens jeg vil beskytte de mennesker, der er særdeles økonomisk hårdt ramt som følge af den økonomiske krise.

Hvis jeg hørte rigtigt, opfandt socialministeren et meget interessant begreb, jeg ikke har hørt om før, i forbindelse med kommunernes mulighed for at yde ekstraordinært tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen. Jeg synes, jeg hørte socialministeren sige, at det, det drejede sig om, var noget fast retningsgivende. Hvad er begrebet fast retningsgivende? Jeg vil gerne have bekræftet, om kommunerne ifølge dette lovforslag har mulighed for at yde de ekstraordinære tilskud eller ej.

Socialministeren håbede på et grundigt udvalgsarbejde, og jeg kan på SFs vegne tilkendegive, at vi vil lægge op til et særdeles omfattende og grundigt udvalgsarbejde, for at alle konsekvenser af lovforslagets gennemførelse kan blive offentliggjort.

Aase Olesen (RV):

Ministeren var i sin svartale inde på, at medierne havde givet en, som han sagde, rystende usaglig orientering om daginstitutionstaksterne, og han brugte vist også udtrykket en uhyrlig information. Det kan godt være. Jeg har som socialdemokratiets ordfører heller ikke i de seneste dage haft mulighed for at følge alle fejlene, men vi har jo læst i hvert fald i søndagsaviserne, at der er nogle ting, som journalisterne ikke helt har styr på.

Når jeg tager ordet, er det i og for sig for at minde socialministeren om, at vi er nogle stykker, der har været ude for nøjagtig den samme historie en gang før, nemlig da man ville indføre socialindkomsten. Hvis ikke ministeren kan huske det, kan jeg anbefale et historisk kildestudium f.eks. af Berlingske Tidende. Man behøver slet ikke at gå til formiddagsbladene, tag bare Berlingske Tidende og læs, hvad der dér blev sagt!

Nu har vi jo en fri presse her i landet, og det må vi leve med, og vi får vores løn for at blive skældt ud. Men jeg vil godt appellere til, at den nuværende opposition – og det er socialdemokratiet, venstrefløjen osv. – ikke

bidrager på samme måde, som de nuværende regeringspartier dengang bidrog til misinformation. Så er vi nået langt.

Mange har bebrejdet det radikale venstre, at vi har været med til at pege på en konservativ, borgerlig regering. Jeg har sagt, at der kan da i hvert fald være det håb, at vi kan få en bedre opposition, og det skal så være en appel til socialdemokratiet. Jeg synes, tonen har været meget skarp her i dag, og vi bør ikke grave flere grøfter end højst nødvendigt; det er der nok andre der gør. Der er såmænd organisationer her i landet, som vi betaler hundredtusinder af kroner for at rakke ned på det radikale venstre. Det er ret utroligt, men det gør man altså, det bruger man medlemmernes penge til.

Jeg synes, at hvis vi skal finde en fordragelig tone, skal vi starte med at lade være at føre pressens overskrifter videre herinde. Så vil jeg da opfordre ministeren til – i øvrigt i lighed med, hvad hans forgænger, fru Ritt Bjerregaard, gjorde – altid at rette fejl, når han ser dem i aviserne. Det hjælper ministeriet såmænd nok med.

Tinning (VS):

Socialministeren opfordrede såvel mig som hr. Agerschou til at forme vores kritik på en måde, som kunne være med til at sikre en fortsat bred folkelig forståelse for det sociale bistandssystem. Jeg tror, det er nogenlunde rigtigt citeret. Vil socialministeren forklare mig, hvad det citat, jeg havde fra statsministerens åbningstale for et stykke tid siden, dækker over? Der står (Folketingstidende 1982-83, sp. 13) – jeg citerer en gang til:

»Men ellers kan vi ikke blive ved i samme omfang som før at betale til mennesker, som egentlig godt skulle kunne klare sig selv.«

Sigter statsministeren til modtagere af bistandshjælp, eller sigter statsministeren til noget andet? Det var én ting.

Jeg vil også godt bede socialministeren gå herop og tage kraftigt afstand fra fru Agnete Laustsens udtalelser om, at fordi hver 10. i Københavns kommune får kontanthjælp, og fordi det har vakt harme og forargelse, er vi nødt til at stramme. Den måde at se tingene på har ikke noget som helst med sagligt, grundigt politisk arbejde at gøre. Det er simpel, plat hetz og ikke noget som helst andet. Vi kan ikke acceptere, at man begynder at